

Titel: VIII.

Citation: "VIII.", i *Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind I. Spalte 1-1476*, s. 63.
Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-g01-shoot-d1e13809/facsimile.pdf> (tilgået 05. august 2024)

Anvendt udgave: *Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind I. Spalte 1-1476*

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

1848.

Beretning

N°. 8.

om Forhandlingerne paa Rigsdagen.

Indtækt. (Kontor.)

Slutte derimod den modtagne Indtækt om Aarsindtægten som den forsamlingens Beslutning, saaledes, at den Stemmning for Ministeriet har udtrykt, anser jeg det for vist, at Forsamlingen vil erklære, at det er nødvendigt, at den udvalde, hvorvidt Hans Majestæt Kongen har været i Tållid, hvorvidt den er overbeviset om, at Regjeringen behændigt har været og fremdeles vil være og paa det hele Raade sig herom. Uden saadanne Indkomningsforhold, hvorunder vi befinde os, under saadanne uanselige Forhold, hvorunder Staten kæmper, er det fremfor alt nødvendigt, at Folket har et Ministerium, der under det Tållid, den ubetingede Tållid, selv om det falde i sig selv, er det mindre hæder, selv om det falde i sig selv, at det Indkomningsforhold er for sig.

Men man vil vide, at det, der skal være langt, det, der skal holde ud, maatte gjenne Kar, og ikke give efter for ethvert Eiertids Stemmning, det kan ikke fremtræde med sin for sig selv, det man har et langt Fremtid. Mine Herrer! Jeg har spjættet Forhandlingerne rigtig, til imidlertid Spørgsmaal om, hvorvidt det nærværende Ministerium har været i Tållid i denne Sag ikke komme i Betragtning, da det nærmest ber grunde om Besvarelse af Hans Majestæt Tållid, en rene personlig Hændelse til ham.

Jeg anser det imidlertid af stor Vigtighed, at Forsamlingen bestemte tilføjes, om den opfatter Aarsindtægten paa den ene eller den anden Maade, som at Ministeriet kan frende sin Stilling til Aarsindtægten.

H. V. Hansen: Jeg har med Opsættelse lyttet til den arede Ministeres fremkomne og belærende Tale, men forsaavidt som jeg i nærværende Sag skal tage Ordet, saa jeg dog bemærke, at det vil være ret Tållid mellem Regjeringen og Folket, som hvis Udvalgte vi her er tilstede, saa kommer det an paa, at vi ret forsaar hindsiden, at vi aabent og ærligt udtales og for hindsiden; og jeg kan derfor ikke nægte, at naar der nu er opstaaet Spørgsmaal om en Aarsindtægts Indtækt i Anledning af Aarsindtægten, saa vil jeg vel, at den skal indeholde et hjerterligt, et takkende, et trydende Ord, men jeg formener ogsaa, at den saa indeholde et Aarsindtægts, og derfor tror jeg det ikke tilstrækkeligt, at den blot indeholder en saadan Tale eller vel tilgængelige Talemaader, men den saa indeholde en Besvarelse af det Regnskab, som er afgivet for Rigets Stilling. At vi aabent og ligefrem maatte give et Svær derpaa, anser jeg urimeligt. Jeg har derfor fundet saa meget større Ophøvelighed til at udtales mig derover, som jeg formoder, at det kan have Indflydelse paa det Helte, der vil blive foretaget paa Kommissioner af den Commitee, der videstiftet vil have at udtales sig derover. (Bifald fra Galleriet.)

H. V. Hansen: Der er en Tållid, som er naturlig mellem Regjeringen og Folket. Saadan Tållid finder ogsaa Sted i Danmark selv under de nærværende trydende Forhold; men naar en Minister forlanger saadan Tållid ubestemt, hvori vil for sig selv befinde os. Jeg har spjættet det Strid, vi nu er i Begreb med at gjøre, som et Svær paa Hans Majestæt Giften til Folket, som en personlig Hændelse til Hans Majestæt Kongen. Det forekommer mig, efterdem jeg har spjættet flere Tale, at de saare i den Formening, at der allerede nu falde flere Tale om at lægge bestemte Ord for Dagen, at udtales noget Mere, end en blot Stemmning, noget, hvori man falde kunne se en Ari Bestemmelse; men, da jeg anser det for umuligt, at Forsamlingen allerede nu under de nærværende Forhold falde kunne

udtale sig herover med fuldkommen Fuldstændighed, formener jeg det nødvendigt, at den saa indskrænke sig til at udtales en saadan Høflig og Stemmning, som er den bestående og en Høflig af Indkomningsforholdene og udvalgte den for Aarsindtægten.

Kultusministeren: Høflig Ministeriet kan forlange af Forsamlingen, det er, at den høflig og høflig udtales, om den vil det ene eller det andet, om der er Spørgsmaal om en Aarsindtægts, eller om en Aarsindtægts, hvori det ikke er Tilfældet. Det er vigtigt, at dette Raad allerede har og høflig, for at vi ikke skulle berøvet sig til at udtales den fuldstændige Oplysning, og for at alle Spørgsmaal maatte betragtes fra et klart Standpunkt for fornødvendige Besvarelser. Det var blot i den Anledning, jeg vilde ønske at have et Raad, for at Ministeriet fra sit Standpunkt kunde vide, i hvad Forhold det stod til denne Aarsindtægts, og hvorvidt det i samme Falde varde noget, der varde det.

H. V. Hansen: Og det Foramlingen kan forlange af Ministeriet, det er, tror jeg, at det er rede til at udtales Foramlingen alle de Oplysninger, som det er lyst til at udtales. Naar Sagen er taget under endelig Behandling, vil jeg det Spørgsmaal opstaa, hvilke Oplysninger og hvilke Underretninger Foramlingen maatte ønske.

Sehmann: Jeg skal tillade mig at tilbagefalde i Foramlingens Grund Erindring, at blandt dem, der under den nærværende Diskussion have ytret sig, have flere Tale ligefrem forudsat, at de af Regjeringen forlangte Oplysninger skulle meddeles den Commitee, som nu skal udvalgte, i Anledning af Aarsindtægten, medens Andre paa det Bestemte have udtales, at dette maatte blive forbeholdt et senere Stadium af Forhandlingerne, og at man paa det nærværende Punkt skulle indskrænke sig til en foreløbig og personlig Hændelse til Hans Majestæt med Udtales af den Erkjendtlighed og Tak, hvorpaa Kongen vidstillet har det første Aarsindtægts, og af de Høflig, som lene i Nationen. Det er i denne Sagens Stilling, at et Medlem af Ministeriet har ytret, at vi ere villige som pligtige til at afkræve et saadant Regnskab, og jeg kan tilligge, at vi med største Berøvelse have imødeet den Dag, da vi kunde haare ligesveer denne Foramling af Folkets Representanter. Om derimod de Oplysninger, hvis Meddelelse Regjeringen ikke modtager sig, skulle meddeles nu eller senere, det er noget, som man varde overladt til Foramlingen selv efter nærmere Overenskomst, f. U. mellem den Commitee, som vil blive udvalgt, og Ministeren, at afgjøre. Der er altsaa ingeninde fra Regjeringens Side nægtet alle de Oplysninger, der, vel at mærke, kan meddeles det Offentlige, og jeg saa tilligge, at jeg ikke kan forsaar, hvad man mener med, at en Meddelelse til en Foramling som denne falde være forskjellig fra en offentlig Meddelelse. Jeg har altid troet, at hvad der udtales her, udtales for det hele Folk, for det hele Europa. Gode der altsaa ei kan udtales offentlig uden at blive til Afsend for Statens Ved og Vel, saa heller ikke forelægges for denne Foramling. Gode Aarsindtægts Indhold angaar, da er det noget, som ikke kan bestemmes forud ved en Bestemmelse, men saa fremgaa af den hele Diskussion. Naar der forevrigt er Tale om, at Regjeringen fordrer Tållid, behøver det vel ei at siges, at Folkets Tållid er nødvendig for enhver Regjering, men at det dog først og fremmest er det under forevrigende Forhold; det er den første Bestemmelse for, at en Regjering kan være hæder, jeg kan næsten lige erindre, at den beridder Folkets Tållid. Derimod er det aldrig falde Regjeringen ind at fordrer Tållid for sig